

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3859/2025
22.10.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић, Весне Мاستиловић, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Владимир Мандић, адвокат из ..., против тужене Општине Тител, чији је пуномоћник Бојана Шарић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2960/24 од 27.11.2024. године, у седници одржаној 22.10.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2960/24 од 27.11.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2960/24 од 27.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2960/24 од 27.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужене и потврђена пресуда Основног суда у Новом Саду П 10791/2022 од 14.05.2024. године, у усвајајућем делу главног захтева и делу одлуке о трошковима парничног поступка, којима је обавезана тужена да тужилци на име накнаде нематеријалне штете исплати 328.000,00 динара, и то на име претрпљених физичких болова 72.000,00 динара, на име претрпљеног страха 72.000,00 динара, на име претрпљених душевних болова због умањења животне активности 160.000,00 динара и на име претрпљених душевних болова због наружености 24.000,00 динара, све са законском затезном каматом од 14.05.2024. године као дана пресуђења, до исплате, као и да јој на име накнаде трошкова парничног поступка исплати 173.400,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужена је благовремено изјавила ревизију, из свих законских разлога, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/2011...10/2023, у даљем тексту: ЗПП).

Правноснажном пресудом, применом одредби материјалног права из Закона о облигационим односима, Закона о локалној самоуправи, Закона о комуналним делатностима и Статута општине Тител, цитираних у образложењу првостепене пресуде, након оцене неоснованости приговора застарелости потраживања, обавезана је тужена да тужиљи накнади нематеријалну штету на име накнаде за претрпљене физичке болове, за страх, за претрпљене душевне болове због наружености и умањења животне активности. Штета коју је тужила претрпела је у узрочно последичној вези са пропустом тужене да у складу са Законом о локалној самоуправи, Законом о комуналним делатностима и Статутом општине Тител обезбеди и уређује комуналне делатности. Одлука је донета након оцене да је тужила својим понашањем критичном приликом допринела наступању штетне последице са 20%.

Имајући у виду садржину тражене правне заштите, чињенице утврђене у поступку, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване одлуке нижестепених судова, Врховни суд је оценио да су нижестепене одлуке у складу са праксом и правним ставовима израженим у одлукама Врховног суда, због чега нема услова за одлучивање у ревизији као изузетно дозвољеној, а ради разматрања правног питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права. Тужена није уз ревизију доставила правноснажне пресуде из којих би произлазио закључак о различитом одлучивању у истој или битно сличној чињенично - правној ситуацији, при чему правилна примена права у споровима са тужбеним захтевом, као у конкретном случају, зависи од утврђеног чињеничног стања. Ревизијом се оспорава оцена доказа и правилно утврђено чињенично стање, што не представља разлог за примену института изузетне дозвољености ревизије.

Из наведених разлога, Врховни суд је на основу члана 404. ЗПП одлучио као у ставу првом изреке овог решења.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 403. став 3. ЗПП, Врховни суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП је прописано да ревизија није дозвољена ако је изјављена против пресуде против које по закону не може да се поднесе. (члан 403. ст. 1. и 3.)

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинско-правним споровима, ако вредност предмета спора побиијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари је поднета 30.12.2022. године. Вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде је 328.000,00 динара.

Како у конкретном случају вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде не прелази динарску противвредност 40.000 евра, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, ревизија тужене није дозвољена у смислу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бранка Дражић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**